

Nur'un kara sevdalısı: Zübeyir Gündüzalp

Zübeyir Ağabey, Üstadımızın “Bazan bir iki adam, bine mukabil geliyor.”¹ ifadesine mukabil gelen ender bir şahsiyettir.

Ayrıca Üstad'ın “Konya kahramanı Zübeyir”² ve “Hakikî fedakâr Zübeyir”³ taltiflerine mazhar olmuştur. “Zübeyir'in hararetli mukabelesi, Nurlarla iştigalleri güzel bir ilânât hükmüne geçti.”⁴ diyen Üstad Hazretleri Zübeyir Ağabeyi'n Risâle-i Nurlarla iştigalini numune-i imtisal olarak göstermiştir. Üstad Hazretleri, Zübeyir Ağabeyi de birkaç talebesi gibi mânevî evlâdı olarak kabul etmiş “Şimdi mânevî evlâtlarım, fedakâr hizmetkârlarım olan Zübeyir...”⁵ demiştir.

Zübeyir Ağabey fenâ fi'l-Üstâd, fenâ fi'r-Risâle-i Nûr, fenâ fi'l-ihvân düsturlarını üzerinde toplamış nadide-i fitrat bir insandır. Risâle-i Nurları tanıdıktan sonra fitratındaki hakîkate müheyya olan temayülata engel olamamış ve âdetâ Nur'a karşı sevdalanmıştır. Nurlarla yatmış, Nurlarla kalkmıştır. Satır satır Nurları okumuş ve hayat prensibi olarak sımsıkı sarılmıştır. Üstadın şahsiyet-i mânevîyesini tam keşfetmiş, müceddid-i âhir zaman olarak asırlardır muntazır kalınan Zat olarak onu tanımış ve tam bir sadâkatle talebe olmuştur.

Zübeyir Ağabey, Nurların “Kara Sevdalı”sıdır. Kendisini tedavi etmek isteyen doktorlara: “Ben Risâle-i Nur'larla insanların ve İslâmların îmânını kurtarmaları için gece-gündüz çalışma diye bir ‘kara sevda’ hastalığına tutulmuştum. Sizin tıbbiyenizde, doktorluğunuzda ‘kara sevda’ hastalığının ilâcı ve tedavisi var mıdır?” diye sorular yöneltiyordu.⁶ Zübeyir Ağabeyin hayatı İslâmın dert ve çilesi ile geçmiş, dâvâsı yolunda birçok meşakkatler çekmişti. Meşakkatler karşısında yılmayan bir kimseydi. Kur'ân dâvâsına bağlılığın müşahhas bir timsâli, sıddıkiyetin mümtaz bir ferdiydi.⁷ O, Nurun mümtaz bir kahramanı ve kumandanıydı. Risâle-i Nur ile hayatı mezc olmuş, Üstadına ve Risâle-i Nur hizmetlerine hayatını vakfetmiş ve hasretmişti.

İnsanların îmânını kurtarmaya vesile olmak için gecesini gündüzüne katmıştır. İman aşkıyla yanıp tutuşurken Hâkime: “Eğer komünistler mürekkep ve kâğıdı yok etmek imkânını da bulsalar, benim gibi birçok gençler ve büyükler fedai olup hakikat hazinesi olan Risâle-i Nur’un neşri için, mümkün olsa derimizi kâğıt, kanımızı mürekkep yaptıracağız”8 demiştir. Zübeyir Ağabey İslâm’ın dertlisidir. Feragat ve fedakârlığın doruk noktasını fiiliyatı ile göstermiş ve yaşamıştır.

Zübeyir Ağabey için Risâle-i Nur’a ve Bediüzzaman Hazretleri’ne talebe olmak, en büyük bir şereftir. Oysa, bu yüzden tutuklanıp yargılanmaktadır. Suç olarak görülen bu fiil kendisinden sorulduğunda: “Bediüzzaman Saîd Nursî gibi bir dâhinin şakirdi olmak liyakatini kendimde göremiyorum. Eğer kabul buyurlarsa, iftiharla, ‘Evet, Risâle-i Nur’un şakirdiyim...”9 diye haykırırken, orada hazır bulunan Üstad da “kabul ediyorum” diyecektir.

Savcı, iddianamesinde diyor ki: “Saîd Nursî, eserleriyle üniversite gençlerini zehirlemiştir.” Biz de buna mukabil deriz ki: “Eğer Risâle-i Nur bir zehir ise, bizim bu zehirlere tonlarla, binlerce kilo ihtiyacımız vardır. Eğer çoklukla olduğu yeri biliyorsa, bize tayyarelerle sevk etsin.”10 İşte Zübeyir Ağabey Risâle-i Nur’a bu kadar ‘kara sevdalı’ydı.

Bediüzzaman Hazretleri, Zübeyir Ağabeyle özel olarak ilgilenmiştir. Pakistan’ın önemli simalarından olan Ali Ekber Şah’ın, Emirdağ’dan uğurlandığı sırada yanlarına gelen Zübeyir Gündüzalp için Üstad: “Biz bir veziri uğurlamaya geldik, başka genç bir veziri de karşılamaya gelmişiz.” Ve bilâhare: “Hayır hayır, ben Zübeyir’i karşılamaya geldim”11 demiştir.

Üstad’ın Urfa’dan çıkarılmasını isteyen Emniyet Müdürü’nün ‘Siz camid misiniz?’ sualine karşı Zübeyir Ağabeyin cevabı ise şöyledir: ‘Evet, biz câmidiz, Üstad bize tekmesini nereden vurursa biz oraya yuvarlanırsınız. Üstadımız ne derse biz onu yaparız’12 şeklindedir.

Emirdağ’a varıp Ceylan Çalışkan ile sohbet ederken sorduğu bir soruya aldığı cevap, bütün hizmet hayatında kendisine vazgeçilmez bir rehber olmuştur. “Üstad’a hizmetimde en çok hangi hususa dikkat edeyim?” şeklinde sorduğu soruya Ceylan Ağabey tarafından “Üstad ne diyorsa aynen yap ve kafanı başka bir şeyle karıştırma. Meselâ Üstad, gece yarısı ‘al bu mektubu götür Vali’ye ver’ derse, sen de götür. Mutlaka bir hikmeti vardır.”

Tahiri Mutlu Ağabey’e bir konu hakkında nasıl davranılması gerektiği konusunda görüşüne başvurulmuş ve Merhum Tahir Ağabey şu cevabı vermiştir: “Bunu Zübeyir Ağabey’e sorun. Bu meseleyi O bilir. Her büyük zatın bir Sır Kâtibi vardır. Üstad’ın da Sır Kâtibi Zübeyir Ağabey’dir.” “Üstad Bediüzzaman Hazretleri basını takip eder, Risâle-i Nur’la ilgili yazılarla ilgilenirdi. Gazete okuma işini Zübeyir Gündüzalp ile yaptığı gibi içtimaî meseleleri de yalnız onunla konuşurdu. Zübeyir Ağabeye olan alâkası bambaşkaydı.”13

Dipnot:

- 1- Emirdağ Lâhikası-II, 2013, s. 579.
- 2- Şuâlar, 2013, s. 820.
- 3- Emirdağ Lâhikası-II, 2013, s. 512.
- 4- Şuâlar, 2013, s. 835.
- 5- Emirdağ Lâhikası-II, 2013, s. 832.
- 6- Son Şahitler, 1994, 3. Cild s. 16.
- 7- Son Şahitler, 1994, 3. Cild s. 18.
- 8- Şuâlar, 2013, s. 870.
- 9- Şuâlar, 2013, s. 858.
- 10- Şuâlar, 2013, s. 870.
- 11- Son Şahitler, 1994, 3. Cild s. 17.
- 12- Son Şahitler, 1999, 4. Cild s. 497.
- 13- Son Şahitler, 1999, 4. Cild s. 160.